

מעשה בבן מלך שהיה מאבנים טובות מאת רבי נחמן מברסלב

מעשה במלך אחד שלא היו לו בנים, והלך ועסק בדוקטורים, כדי שלא תהיה מלכותו נהפכת לזרים, ולא הועילו לו. וגזר על היהודים שיתפללו בעבורו שיהיו לו בנים. והיו היהודים מבקשים ומחפשים צדיק, כדי שיתפלל ויפעל שיהיו לו בנים. ובקשו ומצאו צדיק נסתר, ואמרו לו שיתפלל שיהיו למלך בנים, וענה שאינו יודע כלל.

והודיעו למלך, ושלח המלך פקודה אחריו, והביאו אותו למלך, והתחיל המלך לדבר עמו בטוב: הלא אתה יודע, שהיהודים הם בידי לעשות בהם כרצוני, על כן אני מבקש ממך בטוב שתתפלל שיהיו לי בנים. והבטיח לו שיהיה לו באותה שנה ولد, והלך למקומו.

וילדה המלכה בת, והייתה בת המלכה יפת-תאר מאוד, וכשהייתה בת ארבע שנים, הייתה יכולה כל החכמות, ולזמר בכלי שיר, והייתה יודעת כל הלשונות. והיו נוסעים מלכים מכל המדינות לראותה, והיה שמחה גדולה למלך.

אחר-כך נכסף המלך מאוד שיהיה לו בן, כדי שלא תוסב מלכותו לאיש זר. וגזר שוב על היהודים שיתפללו שיהיה לו בן. והיו מבקשים ומחפשים את הצדיק, ולא מצאו אותו, כי כבר נפטר. ובקשו עוד ומצאו עוד צדיק נסתר, ואמרו לו שיתן למלך בן, ואמר שאינו יודע כלל.

הודיעו למלך, ואמר לו המלך גם-כן: הלא היהודים בידי.

אמר לו הצדיק: תוכל לעשות מה שאצווה?

אמר המלך: הן.

אמר לו החכם: אני צריך שתביא כל מיני אבנים טובות, כי כל אבן טובה יש אצל המלכים ספר שכתובים בו כל מיני האבנים טובות. יש לו סגולה אחרת, כי אמר המלך: אני אוציא חצי מלכותי כדי שיהיה לי בן.

והלך והביא לו כל מיני אבנים טובות, ולקחם החכם וטחנם, ולקח כוס יין ונתנם לתוכו, ונתן חצי הכוס למלך לשתות, וחציה להמלכה. ואמר להם שיהיה להם בן שיהיה כולו מאבנים טובות, ויהיו בו כל הסגולות של כל האבנים טובות.

והלך למקומו וילדה בן, ונעשה שמחה גדולה על המלך.

והבן הנוול לא היה מאבנים טובות. כשהיה הבן בן ארבע שנים היה יפה-תואר מאוד. וחכם גדול בכל החכמות, והיה יודע כל הלשונות, והיו נוסעים מלכים לראותו.

ובת המלכה ראתה שאינה חשובה כל-כך, ונתקנאה בו. רק זאת היה נחמתה, באשר שאותו הצדיק אמר שיהיה כולו מאבנים טובות, טוב שאינו מאבנים טובות.

פעם אחת היה בן המלך מחתר עצים, ונקף אצבעו. ורצתה בת המלכה לכרוך את אצבעו, וראתה שם אבן טובה. ונתקנאה בו מאוד ועשתה עצמה חולה, ובאו כמה דוקטורים, ולא היו יכולים לעשות לה רפואה. וקראו למכשפים. והיה שם מכשף, וגילתה לו האמת, שהיא עשתה עצמה חולה. ושאלה אותו אם יוכל לעשות כישוף לאדם שיהיה מצורע.

אמר: הן.

אמרה לו: אולי יבקש מכשף שיבטל הכישוף ויתרפא?

אמר המכשף: אם ישליכו הכישוף למים, לא יוכלו לבטלו עוד.

ועשתה כן, והשליכה הכישוף אל המים. ונעשה בן המלך מצורע מאוד, והיה לו על חוטמו צרעת, ועל פניו ועל שאר גופו, ועסק המלך בדוקטורים ובמכשפים ולא הועילו.

וגזר על היהודים שיתפללו, ובקשו הצדיק, והביאו אותו למלך. והצדיק היה מתפלל תמיד להשם יתברך, באשר שהוא הבטיח שיהיה בן המלך כולו מאבנים טובות, ולא היה כן, והיה טוען להשם יתברך: האם עשיתי זאת בשביל כבודי? לא עשיתי כי אם בשביל כבודך, ועכשיו לא נתקיים כמו שאמרתי. ובא הצדיק למלך, והיה מתפלל ולא הועיל, והודיעו לו שהוא כישוף.

והצדיק היה גבוה למעלה מן כל הכשפים. ובא הצדיק והודיע למלך שהצרעת היא בגלל כישוף, ושהשליכו הכישוף למים, ואין תקנה לבן המלך כי אם שישליכו המכשף שעשה הכישוף למים.

אמר המלך: אני נותן לך כל המכשפים להשליכם למים, כדי שיתרפא בני.

ונתייראה בת המלכה, ורצה אל המים להוציא הכישוף מן המים, כי הייתה יודעת היכן מונח

נפלה למים. ונעשה רעש גדול שבת המלך נפלה אל המים. ובא הצדיק ואמר להם שבן המלך יתרפא, ונתרפא. ונתייבש הצרעת, ונפל ונקלף כל העור ממנו, ונתגלה שהוא נעשה מאבנים טובות כולו. והיו לו כל הסגולות של כל האבנים טובות.